

Ἡ ἀρμονία πλημμυρεῖ τὸ μαγικὸ Παλάτι,
φουντῶναι καὶ γεραίρεται ἡ δάφνη κι' ἡ ἐλαία,
ὄλοι μαζί του τραγουδοῦν καὶ τρῶν ψωμί κι' ἀλάτι
καὶ λὶν ἀχαρὰ 'στὸν Ἀνακτα, χαρὰ 'στὸν Βασιλέα».

Νὰ ὁ Παράσχος γύρω του, ὁ Παλαμάς, κι' οἱ ἄλλοι,
μὲ τὸν χαβὰ του ὁ καθεὶς τὴν νύαν ὅζαν ψάλλει,
κι' ἐγὼ μ' αὐτοὺς τὴν ἐξυμῶ εἰς στίχους ἀναπαίστους
κι' ὁ Βασιλεὺς ἐνθουσιῶν μὲ λίγες εἰσαναπὲς τους».

Ε'

Κλωστή μὰς ἦλθε δυνατὴ, καὶ μένει τροβαδούρει ...
τίς τὰς... ποῶς εἶσαι ;... ποιητὴς ἐκ τῶν γνωστῶν κι' ἀγνώ-
στῶν...
ὁ Θῶν μὲ ὑποδέχεται μαζί μὲ τὸν Βουδούρη
κι' ὄλοι φωνάζουν 'στὴν Αὐλὴ ἀκαλῶς τον καὶ καλῶς τον».

«Κάτσε νὰ φᾶς, κάτσε νὰ πῆς, κάτσε νὰ τραγουδήσης,
κάτσε τὸν Βασιλέα μας νὰ τὸν καλοκαρδίσης.
Ἐδῶ δὲν ἔρχονται περὶ σὺν πρῶτα μασκαράδες,
ἔαπλωσε τὴν ἀριὰ σου σὺν στιχοῦργος τεμπέλης,
κι' ὅταν ἐδῶ πού κάθεται σὺ χρειασθοῦν παράδες
εἰς τὸν Ταμῖα πῆγαινε νὰ πάρης ὅσους θέλεις».

Εἰς τὸ Παλάτι στίκομαι χωρὶς δραχμὴν καμμίαν
καὶ τίλος 'στὸν Βασιλικὸν περὶομαι Ταμῖαν.
Ποῶς εἶσαι ;... εἰμαι ἄνθρωπος μὲ ποιητοῦ προσόντα
καὶ ὅς μου τίποτε ληανά νὰ παίζω εἰς τὰ φόντα,
κι' ἱκνίους φράγκα μὲν μετὰ περὶ τὰ πεντακόσα
κι' ἀφοῦ τὰ χάσω σὺν στραβὸς γυριῶ ἄλλα τόσα.

Μωρὲ μὰ πῶς τοῦ κάπνισε τοῦ Βασιλέως τώρα
τὸν ἕνα κι' ἄλλον ποιητὴν νὰ τὸν βαπτίσῃ πλούσιον ;...
χρόνους πολλοὺς μὰς ἔφρσε διὰ παντός ἡ ψώρα ...
αὐτὸς μὰς εἶδει καὶ τιμὴν καὶ ἄρτον ἐπιούσιον.

Ποῦ τὸλπιζαν οἱ ποιηταὶ Παλάτι νὰ χαροῦν
κι' οἱ Τραπεζίται τῆς Αὐλῆς νὰ πείσουν 'στὰ σκουπίδια ;...
κι' ὕστερα 'βρίσκονται πολλοὶ πού χάσκουν κι' ἀποροῦν
πῶς ὁ Θεὸς ἐκάρφρωτα βαστὰ τὰ κεραμῖδια.

Ὅμως ἐνῶ οἱ ποιηταὶ 'στ' Ἀνάκτορα τρυφῶν
ἀπὸ τὴν πείνα ἐξάφρα τοὺς βλέπω νὰ φοροῦν,
καὶ τὴν κελιά των σείγγοντες φωνάζουν « Ἐλελεῦ,
μακάριε, μουσολήπτε, Μαικίχη Βασιλεῦ ! »

Νά ! νά ! χορτάτο ξεψυχᾷ τῶν ποιητῶν τὸ γένος
κι' ἀρίνου εἰς τὰ σπήτια των περιουσίας ὄλοι,
μαζί μ' αὐτοὺς ψοφᾷ κι' ἐγὼ κατευχριστημένους
καὶ μίσα 'στὸ Βασιλικὸ μὲ θάβουν Περιβόλι.

**Ἐστὰς Δυνάμεις μία νότα
γὰρ σπουδαῖα γεγονότα.**

Μὲ τοὺς Τσουῆσδες καὶ πάλι θὰ τὰ μπλέξωμε κακὰ
εἰς ζητήματα Σχολίων καὶ εἰς ἄλλα γλωσσικά.
Κάθε λίγο καὶ λιγάκι θὰ μὰς κάμουν νταβατοῦρι,
καθε λίγο καὶ λιγάκι θὰ μὰς βγάλουν ἐν' ἀγγούρι,
καὶ ζητοῦν καλὰ καὶ σώνει μία 'στ' ἄλλα τὰ γελῶσα
καὶ τὴν γλῶσσα των νὰ βάλουν 'στὼν Ἑλλήνων τὰ Σχολία».

Μι τὸ νέο τοῦτο κόλπο ἐξερνήσθη ἅλ' ἡ χώρα
καὶ γι' αὐτὸ 'στους Ἑυρωπαίους καταρνούμεν καὶ τώρα
τὸ πικρὸ παράπονόν μας καὶ τὸν πόνο μας νὰ 'πώμε,
πρὶν ἀδικῶς γιὰ Σχολεῖα καὶ λοιπὰ πετοκοπούμε.
Σεῖς ὦ φίλοι Ἑυρωπαῖες, μὴν τὸ ρίξετε βαρεῖά
καὶ μαζέψετε ἀμείως τῶν Βουλγάρων τὰ λουριά.

Ἄν δὲν σκοπεύετε ν' ἀνοίξουν τὰ Σχολεῖα τῶν Ἑλλήνων
ὅπου μιντζεῖς 'στὰς συνθήκας καὶ εἰς αὐτὸ τὸ Βερολίνον
Ἄν δὲν βγάλετε σὺν Φράγκοι καὶ γιὰ τοῦτο συμμοῦχά
καὶ ἂν ἀφήσετε μονάχα τῶν Ἑλλήνων τὰ παιδιὰ
γιὰ τὴν γλώσσα τῶν νὰ κλαίει μὴ τραβήγματα μαλλιών
θὰ γενεῖτε δίχως ἄλλο μασκαράδες τῶν σκυλιῶν.

Ὁ μαγκούσης ὁ Σταμπούλωφ εἶχε 'πῃ καὶ 'στὸν Γρυπάρη
πῶς ἐπάρθωσις γιὰ τοῦτο 'στὴν Σοβράννη θὰ γενῇ,
μὰ τὸν λόγο του ὀπίσω δὲν πιστεύαμε νὰ πάρῃ
καὶ 'στὴν Πρόξενον τῆς Σόφρας πρωτοψεύτης νὰ φανῇ.
Ἀλλὰ τί νὰ περιμένῃς ἀπ' αὐτοῦς πού παίζουν ντέφι
γιὰ νὰ κάνουν τῆς ἀρκούδας νὰ χορεύουν μὲ κίφ.

Πῶς σὰς φαίνεται μιὰ τέτοιον φοβερὴ ἀδιαντροπιά ;...
τὸ παρακαμν ἀλήθεια καὶ Θεὸ δὲν ἔχουν πιά.
Ἄν δὲν τρέχαμε νὰ βρούμε τὸ κουπόνι τοῦ Γεννάρη
θὰ τοὺς 'σπαζάμε τὴ μοῦρη, ἀλλ' ἔχουν τώρα χάρι.
Τοῦτο μόνο νύκτα 'μέρα τὸ κεφάλι μας γανώνει...
τὴν ζωὴ τῶν τὴν χρυστοῦν 'στὸν Γεννάρη τὸ κουπόνι.

Ἔχουν τύχη πού μὰς ρέβει τὸν παράδων ἡ δουλειά,
ἔχουν τύχη πού ἐπιστῇ τὸ Κορδὸν μὲ τὸ Στέμμα,
ἔχουν τύχη πού σκάνει ὁ Μυλλόρδος τὴν Ἑλση,
πῶναι συμβολὸν εἰρήνης καὶ σιγαίνεται τὸ αἷμα.
Ἔχουν τύχη πού δὲν ἔχουν στρατιώτας τὰ στελέχη,
ἔχουν τύχη πού κανένας 'στὰ Σχολεῖα δὲν προσίχει.

Ἐλίσσεται Ἑυρωπαῖες τοὺς συμμάχους ὅπως ὅπως...
πῆτε πάλι 'στὸν Σταμπούλωφ πῶς αὐτὸ δὲν εἶναι τρόπος.
Καταφέρετε τὸν Τσούση ἐπιστήμως νὰ 'μιλήσῃ
καὶ τιμῇ νὰ δώσῃ λόγον πῶς Σχολεῖα δὲν θὰ κλείσῃ,
καὶ ἂν ντακάπο μας τὴν παιξῇ τότε πλεῖον τὴν κακὴ σας...
ἡ μισὴ 'ντροπὴ 'δική του καὶ ἡ μισὴ 'ντροπὴ 'δική σας.

Εἰς τὴν ράχη μας ὁ Τσούσης ὅσο θέλει ἀς γελᾷ...
δὲν θὰ σκάσωμε γιὰ τοῦτο, οὐδ' ὁ κόσμος δὲν χαλᾷ.
Νὰ Σχολεῖα, νὰ καὶ γλώσσας... εἰς ἡμᾶς μονάχα φθάνει
τὸ χροτὶ νὰ μὴ μὰς λείψῃ καὶ γιὰ γράψιμο μελάνι,
καὶ γιὰ θὰ πολεμοῦμε καὶ θὰ κάνωμε τούλουμι
Ἑυρωπαῖες καὶ Βουλγάρους μὲ τῆς νόταις τοῦ Δραγοῦμη.

Κάθε ποὺ ἐνδιαφέρεται τοὺς Ῥωμαίους μας τὸ κεμερά.

Πολλοὶ φωνάζουν ὁ Ῥωμῆος πῶς τὸ φορεῖ στραβά
καὶ ὅποιος γραφῇ συνδρομητὴς πληροῖν ἀκριβῶς,
καὶ ἂν καὶ εἶναι προθυμότεροι συνδρομηταὶ νὰ γίνουν
ἀλλὰ πολὺ ἀσύμφορον τὴν συνδρομὴν του κρύβουν.

Δι' ἃλ' αὐτὰ ὁ Φασουλῆς ἀνοίξεις τὰ γραβὰ του
ἐρέτος ἀπεράσεις ν' ἀλλάξῃ τὸν χαβὰ του.
Ἀκούσαντες τὰ δίκαια παράπονα καὶ ἡμεῖς
καὶ εὐρίσκοντες βαρύνοντα τὰ περὶ συνδρομῆς,
εἰς πείρας δὲ γνωρίζοντες ἡ φθίνεια πῶς συμφέρει,
ὀρίζομεν τὴν συνδρομὴν γιὰ μὲν τὰ ἐξὼ μέρη
εἰς **δύνα φράγκα στρουγγυλά** καθ' ἅπαντα τὸν χρόνον,
ἀλλὰ γιὰ τὸ Ῥωμαϊκὸν **δραχμὰς** ὀκτώ καὶ μόνον.

Καὶ ὁλίγας ποικιλίας, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Ἀνώνυμος Ἑλληνικὴ Μεγάλῃ Ἐταιρίᾳ
τῶν γενικῶν Ἀσφαλειῶν, κληθεῖσα **ΕΘΝΙΚΗ**,
καὶ ὅσους φάγει ἀληθῶς θερμὴ φιλοπατρία
ἀς τρίζουν ὅσον τάχυν ν' ἀσφαλισθοῦν ἐκεῖ.
Ἡ καθεμία Τράπεζα εἰς ταύτην ἔχει μέρος
καὶ μέτοχοι καὶ ἱδρυταὶ οἱ πρώτοι παραδούχοι,
καὶ ἂς σπύσῃ πρὸς ἀσφάλειαν 'στὴν **ΕΘΝΙΚΗΝ** ἰγκαιρῶς
καὶ ἐκείνος πού δὲν ἔβαλε 'στὰ πόδια του τσαρούχια.
Ἀσφάλεια κατὰ πυρὸς, τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάσσης,
καὶ τῶν παντοίων συμφορῶν, ὅπου γινεῖς ἡ πλάσις,
ἀσφάλεια εἰς ξαφνικά καὶ ἀπρόσπτα συμβάντα,
ἀσφάλεια 'στὸ εἶναι σας, εἰς τὴν ζωὴν, εἰς πάντα.
Ἀσφάλεια δι' ὅλα σας ἡ **ΕΘΝΙΚΗ** κηρύττει...
ὁδὸς Στακίου, κύριοι, 'στὸν Ἀζελὺ τὸ σπῆτι.

Πολέμου τοῦ Κριμαϊκοῦ σπουδαῖαν ἱστορία,
πού τὸσων ἀναπτύσσεται συμβάντων ἀπειρία.
Ἀντὶ πεντάρας τακτικὰ πωλεῖται 'στὰς ὁδοὺς...
Γειώργης Τσαγκάρης, λίγεται ὁ ταῦτην ἐκδιδοῦς.

Τῆς Ἀλεξάνδρας γλαφυρὰ τὰ μέλιστα εἰκόνη
μ' ὅλον τὸ λάμπον κάλλος τῆς τὸ τῶσαν θιλικτικῶν.
Τοῦ Κοκκινάκη ἐκδοῖς, πῶναι τεχνίτης πρώτης,
καὶ ἂς πάρῃ δι' ἀνάμνησιν ὁ κάθε πατριώτης.

Ὁ Ῥωμῆος γνωστὸν οὗς κάνο — πῶς 'στὸ σπῆτι μου ἀνέβη,
'στὴν Νεκπολιν ἀπάνω — καὶ ἀπὸ τοῦδε συνεραῖα
μὲ ἐνδοχείῳ Σέδη, — ὅρα 'στὸ λάδι τρεῖς 'στὸ ἔβδη.

μὲ Χρυσῶν μὲ μὴ μάνθος — μὲ μεγάλ' οἰκοδομή,
καὶ μὴ χρεμ δίχως ἔδρας, — πῶναι ἄλλοτε μαμῇ.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου «Κορίνθης» τῆς καλῆς, ὁδὸς τοῦ Πραστέσιον κοινοῦτος πολὺς.